

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Maria Maica lui Dumnezeu.

II. Dumnezeu iubește pe Maria.

Din cele ce le-am zis până acuma, se vede limpede — că în nici o altă zidire curată n'a vărsat Dumnezeu atâtea daruri și bunătăți deschilinite, câte a vărsat în Maria. — Însă nu este nici o îndoială — că măsura darului și a dăruirilor este măsura iubirei lui Dumnezeu: în acel suflet varsă Dumnezeu mai multe daruri, pe care îl iubește mai mult. — Așadară Dumnezeu iubește pe Maria, și o iubește cu o iubire nespus mai mare decum iubește toate celelalte făpturi laolaltă. — Ba încă mai mult: după ce Dumnezeu a îmbogățit pe Maria cu atâtea daruri și bunătăți — încât Ea singură întrece toate darurile și bunătățile împărțite la toate celelalte zidiri ale sale, de aci urmează că Dumnezeu iubește mai mult pe Maria singură — decum iubește pe toți Ingerii și Sfinții laolaltă, după cum ne învață Sfinții Părinți. — Acest adevăr astfel îl tâlcuește Părintele Pavel Segneri junior, mare cinstitor al Maicii Domnului: „Dacă am socoti acest lucru — de altcum cu neputință, că Dumnezeu ori ar trebui să piardă pe singură Preacurata Fecioară Maria, ori pe toți ceialalți Sfinți și Ingeri din Raiu, ce ar face Dumnezeu? Ar strânge la sânul său pe Preasfânta Fecioară, și mântuindu-o pe Dânsa, ar lăsa să se prăpădească întreg Raiul într-o una, deodată.” (Pred. despre eylavia către Preasf. Fecioară.) — Dacă așadară Dumnezeu iubește atât de mult pe Maria, să o iubim și noi. —

III. Raiul iubește pe Maria.

Când zicem că Raiul iubește pe Maria, înțelegem iubirea ce o au față de Maica

Domnului Ingerii și Sfinții. — Ei văd în Maria o frumusețe atât de mare, încât toată frumuseța vărsată de Dumnezeu în cortul său cel ceresc adecă în Raiu, zidit anume pentru a mângăia și a se mângăia în veci cu aleșii săi, — și toată frumuseța ce-i încununează și-i împodobește pe Ingerii și Sfinții din Raiu — precum se cuvine boierilor curții sale cerești, își pierde culoarea și se face aproape nevăzută în asemănare cu frumuseța Mariei. —

Ingerii și Sfinții din Raiu — precum văd limpede fața Maicii lui Dumnezeu, așa văd și inima ei cea preasfântă și preacurată, și găsesc în ea o bunătate atât de mare, încât după bunătatea lui Dumnezeu — nu este nici o altă bunătate, cu care să se poată asemăna. — De aceea Ingerii și Sfinții din Raiu, după frumuseța și bunătatea fără seamăn a Mariei. — Pentru aceea toți Ingerii și toți Sfinții — înălțați (extaziați) de o iubire atât de mare, strigă tot mereu: „Oh Maria, după mărirea, de care noi ne bucurăm văzând pe Dumnezeu față la față, nu este pentru noi mărirea mai mare decât aceea, de care ne bucurăm când te privim pe Tine, o Marie; când Te vedem pe tine față la față, când vedem fața ta cea preasfântă, preacurată și prea frumoasă. — Oh Maria, după iubirea, cu care suntem aprinși față de Dumnezeu, nu este iubire asemenea aceleia, cu care suntem aprinși față de Tine, oh Maria!” Dacă așadară Ingerii și Sfinții iubesc atât de mult pe Maria, să o iubim și noi, să iubim și noi pe Maria! —

IV. Prețul și dulceața iubirei Mariei.

Din cele spuse până acuma, limpede urmează că după iubirea lui Dumnezeu, nu poate fi iubire mai dreaptă, iubire mai frumoasă, iubire mai sfântă, decât iubirea

Mariei. — Aceasta este tot una cât a zice : că nu este iubire mai scumpă, mai prețioasă, ca iubirea Mariei. — Așa trebuie să zicem despre iubirea Maicii Domnului — în sine socotită. — Ce să zicem apoi despre iubirea Mariei când o socotim în simțemintele sale ? Oh cât de prețioasă în aceasta privință trebuie să fie iubirea Mariei ! Ea, întocmai ca și Dumnezeu, iubește pe acela ce o iubește pe dânsa, și iubește mai mult pe acela, care o iubește mai mult. — Fi-va dară cu puțință — să nu capete mari binefaceri aceia, cari iubindu-o, sunt iubiți, și iubindu-o mult, sunt foarte iubiți de către Împărăteasa Cerului și a pământului, decâtă Vistiernica și Împărțitoarea tuturor darurilor, de către Maica lui Dumnezeu ? Ferice de acela care iubește pe Maria, Maica Domnului, mai fericit acela, care mai mult iubește pe Maria ! Ce roade mari și minunate vor scoate aceștia din iubirea Mariei ! Iar dacă Maria ne iubește, dacă Maria ne iubește mult, oare fi-va cu puțință să ne lipsească vre-un bine ? și să nu avem toate bunătățile — pe cari le dorim ? *Să iubim dară pe Maria, și să o iubim mult... să o iubim cu tot focul inimei noastre !*

Apoi cât este de dulce iubirea Mariei ! Dulceața iubirei nu se arată cu dovezi, ci o simțim cu gustul. — Acum spuneți-mi, voi, iubitori ai Mariei, ce vi se pare despre dulceața iubirei sale ? ... Puteți voi spune dulceața iubirei voastre către Maria, Maica Domnului ? Voi o gustați aceasta iubire, vă bucurați și vă desfățați în ea, simțiți mirosul ei în inima voastră, dar de spus, nu o puteți spune — nu aveți cuvinte, și nici nu sunt astfel de cuvinte, prin cari să o puteți spune și tâlmăci. Când inima voastră vă spune, că iubește pe Maria, și simțiți acolo în lăuntru — dulcile și plăcutele mișcări ale iubirei sale, atunci voi sunteți deplin convinși și pricepeți foarte bine ce înseamnă dulceața iubirei Mariei. — Atunci voi ziceți : Oh ce lucru dulce este a iubi pe Maria, și ați vrea să strigați în toată lumea : *să iubim pe Maria, să iubim pe Maica Domnului ; iubiți cu toții pe Maria !*

(Va urma.)

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul : „*Inchinăciunile Creștinului*“ Preț 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii 25.

Să-l urmăm pe Hristos și să nu căutăm deșertăciunile lumii.

4. Deșertăciune este așadară a căuta bogățiile trecătoare și a ne pune toată nădejdea în ele. Deșertăciune este și dacă umblăm după onoruri și vrem să ne ridicăm la înalte slujbe. Deșertăciune este, dacă umblăm după poftele trupului și dorim de acele lucruri pentru cari va trebui mai târziu să suferim grele pedepse. Deșertăciune este a dori viață lungă și a nu se îngriji ca viața să ne fie corectă. Deșertăciune este dacă ne gândim numai la viața aceasta dar nu ne aducem aminte de cea venitoare. Deșertăciune este să iubim lucrurile cari trec foarte repede și să nu ne grăbim acolo unde bucuria rămâne în veci.

5. Adu-ți mai des aminte de proverbul : „pentru că nu se satură ochiul de văzut nici urechea nu se satură de auzire“. Năzuește-te dară să-ți ții departe inima dela dragostea lucrurilor ce se văd și să o întorci către cele nevăzute. Pentru că ceice umblă după poftele trupului, își murdăresc conștiința și își pierd darul lui Dumnezeu.

Creștinul și bucuria.

Oamenii sunt obicinuiți să creadă că un bun creștin trebuie să fie totdeauna posomorât, că trebuie să plângă și să se căiască. Lucrurile însă nu stau chiar așa. Tocmai viața creștinului este viața cea mai plină de bucurie ; dar de bucurie adevărată, care nu lasă în urma ei nici o picătură de amărăciune.

Acest adevăr ni-l arată viața sfinților cari tocmai și între cele mai mari dureri au putut să-și păstreze sufletul vesel și senin, „deși arată triști sunt totdeauna bucurându-se.“ (2. Cor. 6. 10.)

„Lasă la o parte tristețea-vorbește o carte din sec. 2. către creștini (Pastor Hermae) ea este sora desnădăjdei și a mâniei ; ea tulbură Spiritul sfânt și-l alungă dela noi. Imbracă veselie care totdeauna îi este plăcută lui Dumnezeu și te bucură în ea. Pentru că omul vesel, totdeauna face bine și disprețuiește supărarea. Leapădă-te de întristarea și-l vei lăuda pe Dumnezeu, și toți aceea îl vor lăuda pe Dumnezeu, care își leapădă întristarea și imbracă toată fericirea.“

V. POPP

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

3. Dumnezeu face pre om, și'l așează în paradis.

(Urmare.)

Față de aceasta istorisire primitivă la aparență și măreață în fond și în realitate, mulți dintre învățații științelor naturale și oameni împinși de mânie și ură în contra lui Dumnezeu vroind să introneze știința fără Dumnezeu, zic că omul nu este făcut de Dumnezeu.

Un profesor englez — Darwin — în secolul trecut a zis că omul este un urmaș al moimelor. Aceasta învățătura se numește după el darwinism. După ce aceasta afirmație nu s'a confirmat prin nimic, însuși învățăceii lui Darwin au modificat învățăturile maestrului lor, aceasta învățatură modificată se chiamă neo-darwinism, darwinism inovat. Aceasta învățătura suferind din nou modificări, se prezintă azi ca teoria descendenței și miezul acestei învățături este, că toate formele de viață de astăzi a naturei, trebuie reduse la foarte puține organisme primitive, sau poate chiar la una singură, cari organisme — mulțumită energiilor inerente — în cursul miilor sau miriadelor de ani sau dezvoltat, perfecționat și au ajuns la formele multiple de viață a naturei, cum o vedem noi astăzi incluzive și la om.

Deși aceasta ipoteză, nu știe să zică nimica despre originea acestor organisme, sau de originea celulei prime, nici aceea nu poate explica de unde a venit într'o celulă ori în câteva organisme primitive aceea energie colosală, din care mulțumită unor împrejurări prielnice s'a putut organiza universul, de și dară la baza acestor ipoteze nu este nimic real și solid, lumea științifică, învrăjbită cu credința într'un Dumnezeu, s'a pus să adune dovezi întru susținerea ipotezei lor. După ce în lumea naturei de azi, nu s'a făcut nici o substanță ori ființă care ar purta semnele unui organism intermediar, au fost siliți să caute în straturile sedimentare a pământului după astfel de dovezi.

Știința, care se ocupă cu acest studiu se cheamă paleontologie. Aceasta știință are la baza ei faptul, că în scoarța pământului se găsesc urme ba straturi întregi de sedimente vegetale și animalice petrificate — așa numite fosile; — cari în urma revoluțiilor

geologice au ajuns la diferite adâncimi în pământ. Deși în aceste straturi, până azi s'au găsit preste 30,000 — treizeci de mii — de diferite specii vegetale și animalice, nici una nu s'a găsit, care ar fi o formă de tranziție, din contra, toate aceste fosile au formele lor bine definite și corespunzătoare claselor cărora aparțin.

Paleontologia a căutat în aceste sedimente și după resturi de om primitiv ori de forme intermediare un fel de dobitoc imbecil, idiot, din care s'a format cu timpul omul de azi, dară nu a găsit nici macar un os sau un dinte de om, despre care s'ar putea spune că a aparținut unui om în stare de tranziție, dară nici resturi nu sau găsit în straturile preistorice, ci numai în epoca diluvială care epocă corespunde cu epoca noastră biblică.

Acest insucces este atât de evident și categoric, în cât un membru marcant și fervent al teoriei de descendență a fost silit să recunoască la congresul internațional zoologic din Berlin în 1901 Aug. 16 următoarele: „cât despre formele acele intermediare, prin cari s'ar putea constata tranziția dela formele originale omenești la organismele zilelor noastre, paleontologia nu ne spune nimic. Ea nu cunoaște strămoși ai omului. Omul ni se prezintă din straturile pământului ca un adevărat homo sapiens — om inteligent — iar nu ca un descendent din generații anterioare. Până când cele mai multe animale sugătoare ale timpului nostru au un șir lung de strămoși fosile în epoca terțiară, omul apare dintr'odată în epoca diluvială direct, fără să cunoaștem strămoși de ai lui în epoca terțiară.“ Așa profesorul Branko la Wassmann 302.

Ne-am abătut puțin de la istoria biblică pentru că încercările științifice de a resturna istorisirea biblică despre zidirea omului sunt în strinsă legătură cu teza noastră, și pentru că durere la mulți dintre cititorii noștri mai ales la școlari se dau în mână cărți, cari cu mult aplomb și pretenții științifice nu au alt scop de cât să submineze și să distrugă sub masca unei științe pure, credința în cititor.

Bătrânul Simion a prevestit că Isus Hristos va fi semnul, căruia i se va contrazice, și cumcă el va fi spre căderea multora așa a fost este și va fi până la capătul lumii. Academia franceză, aceasta adunare a celor mai învățați oameni din lume, a formulat în anul 1806 peste optzeci de diferite teze, toate

indreptate in contra învățătorei bisericei in privința zidirei lumii și a omului. Nu au trecut o sută de ani și din toate aceste teze nici una nu a mai stat in picioare, ba nici nu s'a mai pomenit de ele. Așa a fost și cu darwinismul, și cu neo-darwinismul și așa se întâmplă cum am aretat și cu teoria descendenței.

Toate aceste încercări științifice de a resturna dogmele credinței, întotdeauna au rezultatul contrar celui intenționat, se întăresc prin ele dogmele credinței. Aprofundarea in științele naturale cu ajutorul microscopic a descoperit vieața minunată celulară, așa in cât uitându-ne noi la o frunză de lemn sau un firicel de iarbă, trebuie să admirăm in aceea o mulțime de minuni naturale.

Aceste încercări științifice au mai descoperit și acel mare adevăr, că începând de la lumea anorganică, cum vedem aceea la cristale, preste plante și animal până la om fie care ființă își are principiul lui de vieață, fără de care funcționarea celulei nu se poate explica și cumcă acest principiu nu este un ce material.

Până aici a ajuns știința, noi prin credință știm și aceea că acest principiu de vieață este acel cuvânt dumnezeesc, care a făcut ceriul și pământul, care a zis să resare din pământ iarbă și arbori, să producă pământul animale și care a format din pământ trup omenesc și a suflat in nările lui suflet de vieață.

Iar acele toate s'au scris, ca să credeți ca Isus Hristos este Domnul Nostru, și crezând in El, vieață să aveți.

CVITĂM cu mulțumită Oficiului Parohial
Iapa suma de Lei 150.

**Asociațiunea pentru Cultura Popo-
rului Român din Maramureș publică**

CONCURS

pentru postul de conducător al tipografiei și librăriei precum și al întregii averii asociațiunii, pe lângă următoarele condițiuni. Reflectantul va dovedi :

1. Ce ștudii a urmat.
2. Unde și in ce calitate a fost angajat până in prezent.
3. Iși va fixa condițiunile de plată.
4. Deplină garanță morală eventual și materială.
5. Angajamente in alte direcțiuni sunt excluse, având îndătorirea a se dedica intru toate serviciului său.

Doritorii își vor înainta cererile subsemnatului președinte al Asociațiunei (Sighet Piața Unirii 25) până la 20 Mai 1929. Postul are se fie ocupat imediat după încunoștințare.

Sighet, la 30 Aprilie 1929.

Președinte :

dr. F. MIHALYI

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

12 — 18 Maiu 1929.

12. Dumineca SS. Părinți (Ev. Ioan 17, 1.) M. Epifan.
13. Luni. Gliceria † 177.
14. Marți. M. Isidor † 250.
15. Mercuri. P. Pahomie † 330.
16. Joi. P. Teodor † 368.
17. Vineri. Ap. Andronic.
18. Sâmbătă. M. Petru.

